

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 25.5.2011
KOM(2011) 295 v konečném znění

2011/0131 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o vydávání euromincí

2011/0131 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o vydávání euromincí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Závěry Rady ze dne 23. listopadu 1998 a ze dne 5. listopadu 2002 o euromincích určených ke sběratelským účelům, doporučení Komise 2009/23/ES ze dne 19. prosince 2008 o společných pokynech pro národní strany a vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu[1], které schválila Rada ve svých závěrech ze dne 10. února 2009, a doporučení Komise 2010/191/EU ze dne 22. března 2010 o rozsahu působnosti a účincích eurobankovek a euromincí jako zákonného platidla[2] stanoví doporučené postupy týkající se sběratelských euromincí, vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu, včetně pamětních oběžných mincí, a konzultací před zničením vhodných oběžných euromincí.

(2) Protože dosud neexistují povinná ustanovení pro vydávání euromincí, mohou se postupy v jednotlivých členských státech lišit, a není tak zajištěn dostatečně integrovaný rámec pro jednotnou měnu. V zájmu právní transparentnosti a jistoty je proto nutné zavést závazná pravidla pro vydávání euromincí.

(3) Podle nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura[3] mají mince znějící na eura nebo centy a odpovídající nominálním hodnotám a technickým specifikacím stanoveným Radou postavení zákonného platidla ve všech „zúčastněných členských státech“ definovaných v uvedeném nařízení. Nominální hodnoty a technické specifikace těchto mincí jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 975/98 ze dne

---

1 Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 52.
2 Úř. věst. L 83, 30.3.2010, s. 70.
3 Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1.

3. května 1998 o nominálních hodnotách a technických specifikacích euromincí určených pro peněžní oběh[4].

(4) Kromě běžných euromincí určených k peněžnímu oběhu mohou členské státy vydávat rovněž pamětní oběžné eurominces za účelem připomenutí zvláštních příležitostí. Počet emisí takových mincí podléhá omezením stanoveným na každý rok a pro každý vydávající členský stát. Dále je nutné zavést určité množstevní limity pro pamětní oběžné mince, aby tyto mince i nadále představovaly pouze malou část celkového množství dvoueurových mincí v peněžním oběhu. Tyto množstevní limity by však zároveň měly umožnit vydání dostatečného množství mincí tak, aby oběh těchto pamětních mincí byl efektivní.

(5) Členským státům by rovněž mělo být umožněno vydávat sběratelské eurominces, které nejsou určeny k peněžnímu oběhu a které by měly být snadno rozlišitelné od oběžných euromincí. Sběratelské eurominces by měly mít postavení zákonného platidla pouze ve vydávajícím členském státě a neměly by být vydávány za účelem jejich uvedení do oběhu.

(6) Aby sběratelské eurominces nebyly zaměňovány s oběžnými euromincemi, měly by být od sebe snadno rozlišitelné. Dále je vhodné, aby emise sběratelských euromincí byly zohledněny v množství mincí, které schvaluje Evropská centrální banka, avšak na souhrnném základě, a nikoli pro jednotlivé emise.

(7) Je vhodné a zároveň v souladu s běžnou praxí mezi zúčastněnými členskými státy, aby oběžné eurominces, včetně pamětních oběžných mincí, byly dány do oběhu v nominální hodnotě, i když malá část se může prodávat za cenu vyšší, je-li vyrobena ve vysoké kvalitě nebo dodávána ve speciálním balení.

(8) Aby se zabránilo ničení vhodných oběžných euromincí v jednom členském státě, zatímco v jiném mohou být takové mince potřeba, měly by se členské státy před zničením takových mincí vzájemně konzultovat,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro vydávání oběžných euromincí, včetně pamětních oběžných mincí, pro vydávání sběratelských euromincí a pro konzultace před zničením vhodných oběžných euromincí.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

[4] Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 6.

1. „Oběžnými euromincemi“ se rozumí euromince určené k peněžnímu oběhu, jejichž nominální hodnoty a technické specifikace jsou stanoveny v nařízení Rady (ES) č. 975/98 ze dne 3. května 1998.

2. „Pamětními oběžnými euromincemi“ se rozumí euromince určené k peněžnímu oběhu, které mají připomínat zvláštní příležitost, jak je uvedeno v čl. 1f nařízení Rady (ES) č. 975/98.

3. „Sběratelskými euromincemi“ se rozumí euromince určené ke sběratelským účelům, které nejsou určeny k uvedení do peněžního oběhu.

Článek 3

Druhy euromincí

Členské státy mohou vydávat dva druhy euromincí: oběžné euromince, k nimž se řadí i pamětní oběžné euromince, a sběratelské euromince.

Článek 4

Vydávání oběžných euromincí

1. Oběžné euromince se vydávají v nominální hodnotě.

2. Odchylně od odstavce 1 může být malá část nepřesahující 5 % celkové hodnoty a množství vydaných euromincí vydána v hodnotě vyšší, než je nominální hodnota, je-li odůvodněna vysokou kvalitou mince nebo speciálním balením.

Článek 5

Vydávání pamětních oběžných euromincí

1. Každý zúčastněný členský stát smí vydat pouze jednu pamětní oběžnou eurominci ročně s výjimkou případů, kdy:

a) pamětní oběžné euromince vydají společně všechny zúčastněné členské státy,

b) pamětní oběžná euromince je vydána v případě dočasného uvolnění či provizorního obsazení funkce hlavy státu.

2. Celkové množství pamětních oběžných mincí vydaných v každé emisi nesmí překročit vyšší z těchto dvou stropů:

a) 0,1 % celkového počtu dvoueurových mincí uvedených do peněžního oběhu všemi zúčastněnými členskými státy do začátku roku předcházejícího roku vydání pamětní mince; strop může být navýšen na 2 % celkového počtu dvoueurových mincí v peněžním oběhu ve všech zúčastněných členských státech, pokud se připomíná všeobecně známá a vysoce symbolická příležitost. V tomto případě vydávající členský stát během následujících čtyř let nepoužije zvýšeného stropu pro další vydání pamětní oběžné mince a důvody použití zvýšeného stropu vysvětlí;

b) 5,0 % celkového počtu dvoueurových mincí uvedených do peněžního oběhu vydávajícím členským státem do začátku roku předcházejícího roku vydání pamětní mince.

3. Emisi pamětních oběžných euromincí vydaných společně všemi zúčastněnými členskými státy schválí Euroskupina.

Článek 6

Vydávání sběratelských euromincí

1. Sběratelské eurominneed mají postavení zákonného platidla pouze ve vydávajícím členském státě.

Vydávající členský stát musí být na minci uveden jasným a snadno rozpoznatelným způsobem.

2. Aby bylo možno sběratelské eurominneed snadno rozlišit od oběžných euromincí, musí splňovat všechna tato kritéria:

a) jejich nominální hodnota se liší od nominálních hodnot oběžných euromincí;

b) neobsahují vyobrazení podobná společným stranám oběžných euromincí ani žádné národní straně oběžných euromincí;

c) jejich barva, průměr a váha se významně liší od oběžných euromincí alespoň ve dvou z těchto tří vlastností; rozdíl se považuje za významný, leží-li hodnoty včetně tolerancí mimo toleranční rozpětí stanovená pro oběžné eurominneed;

d) nemají profilovanou hranu s jemnými vroubky ani tvar „španělského květu“.

3. Sběratelské eurominneed se vydávají v hodnotě stejné nebo vyšší než nominální hodnota.

4. Emise sběratelských euromincí se zohlední na souhrnném základě v objemu emise mincí, který schvaluje Evropská centrální banka.

5. Členské státy přijmou všechna příslušná opatření, aby se sběratelské eurominneed nepoužívaly jako platební prostředek, k nimž patří speciální obal, osvědčení o pravosti, předchozí oznámení od vydávajícího orgánu nebo vydání v hodnotě vyšší, než je nominální hodnota.

Článek 7

Konzultace před zničením oběžných euromincí

Před zničením oběžných euromincí, u nichž se nejedná o eurominneed nevhodné pro oběh podle čl. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 1210/2010[5], vedou členské státy vzájemné konzultace prostřednictvím příslušného podvýboru Hospodářského a finančního výboru a informují

[5] Úř. věst. L 339, 22.12.2010, s. 1.

ředitele mincoven zúčastněných členských států definovaných v nařízení Rady (ES) č. 974/98[6].

Článek 8

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne […].

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda / předsedkyně*

[6] Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1.